

NAÅ E PUTOVÃ•NÃ• ZA SVOBODOU - II.

PondÅ›, 25 zÅ› Å™Å- 2023

BÄ, Ä•as a pÅ™iÅlo pozvÃjnÃ- pro mÄ› na zÃ;vÄ›reÄ•nÃ½ pohovor u INS. MÄ›l jsem pÅ™inÃ©st potvrzenÃ- o sloÅ¾enÃ½ znalostÃ- Ameriky, a protoÄ•e se podivnou nÄ›hodou ztratilo, musel jsem zavolat do Ä°stÅ™edÅ- ACT o duplikÄjt. Tam jsem se dozvÄ›dÄ›l, Ä•e oni uÄ•e zkouÅky nedÄ›lajÄ- z rozhodnutÃ- INS, ale moje doklady majÃ- a posÄ›lajÄ-. TakÃ© jsem mÄ›l pÅ™eloÅ¾enÃ½ a ovÄ›Å™enÃ½ pÅ™eklad rozvodovÃ©ho rozsudku a oddacÃ-ho listu. Znova telefony, cena mezi 300 aÄ• 600 Kč.

Pak mi kamarÃjd poradil znova ÄšÅ™ad pro uprchlÃ-ky. Tam mi Ä™ekli, abych si to pÅ™eloÅ¾il a pÅ™inesl. UÄ›nil jsem Ä•e danÃ©, i kdyÄ•e jsem to dost dobÅ™e nechÃ;jpal â€“ oni mnÄ› nejdÅ™áve ustanovili oficiÄ;lnÃ-m pÅ™ekladatelem z Ä•eÅ;tiny do angliÄ•tiny a snad i naopak, vystavili mi na to certifikÄjt, na zÃ;kladÄ› tohoto certifikÄjtu notÄ;jÅ™sky potvrdili mÄ© pÅ™eklady a bylo to. To vÅ›e prosim zadarmo.

Tohle pÅ™ece nemÄ• Ä•e fungovalo, myslil jsem si, kdyÄ•e jsem Ä•el ve stanovenou dobu na INS. Ale fungovalo to, proÅ•ili se mnou vÅ›echny Ä•ejnosti, tak jak jsem je kdysi vyplnil, odpÅ™isÄ;jhl jsem, Ä•e vÅ›echno je na mou duÅ•i Ä•istÄj pravda. Byli dokonce tak hodnÄ-, Ä•e zavolali do Atlanty a zeptali se, co Ä•e se Ä•ejnost manÅ¾elky pozdrÅ¾ela a nenÄ› volÄ›na jako jÄ;. PrÄ½ jeÅ•tÄ› nedoÅ•ily ovÄ›Å™enÃ© otisky prstÅ- z FBI, asi Ä•ily mrÅ¾ky pÄ›Å•íky. Bez zdrÅ¾ení naÅ•a a s porozumÄ›ním udÄ›lali do mÄ©ho fajlu poznÄ;jmku, Ä•e bych se rÃjd stal obÄ•anem zÃ;roveÅ• s manÅ¾elkou.

Na chodbÄ› na nÄ;jstÄ›nce uÄ•e chybÄ›la informace a Ä•-slo do Phoenixu, co je vlastnÄ› v Oaklandu, naopak tam byla zbrusu novÄ; vÄ›vÄ›ska, Ä•e zkouÅky lze sklÄ;jdat u ACT. Upozornil jsem Ä°stÅ™ednÃ- pÅ™esilu na omyl, co Ä•e vzala s povdÄ›kem na vÄ›domÄ-. V listopadu Ä•ila na INS manÅ¾elka, mÄ•stÄ;je jeÅ•tÄ› fungovaly, takÃ© jÄ;-bylo pÅ™isiÅ•eno, Ä•e mÄ• Ä•e absolvoval zÃ;vÄ›reÄ•nÃ½ ceremoniÄ;j se mnou. Cedulka o zkouÅ;kÄ;ch u ACT tam jeÅ•tÄ› visela.

V lednu dostala manÅ¾elka pozvÃjnÃ- k zÃ;vÄ›reÄ•nÃ©mu ceremoniÄ;jlu obÄ•anstvÃ-. JÄ; nic. PoÄ•kal jsem tÄ½den a protoÄ•e nic nepÅ™iÅlo, zaÄ•al jsem se starat. Krok prvnÄ-, zatelefonovat INS. Volal jsem tam celÄ½ den, telefon nikdo nebere. DruhÄ½ den dopoledne, zas nic. V poledne mÄ•sto obÄ›da jsem se tam rozjel. PracujÄ- od osmi do tÅ™Ä-, ale mÄ›l jsem smÄ™lu. KancelÄ;jskÃ© pÅ™esile vyhlÄ;jdlo a uÄ•inila si polednÄ- pÅ™estÄ;jvku, poÄ•Ä-naje za pÅ™í hodiny, ale asi si uÄ•e Ä•ila mÄ½t ruce. KoukÄ;jm kolem sebe, a hele nÄ;jstÄ;nka, a na nÄ- plakÄ;jit se seznamem institutÃ- a telefonnÃ-ch Ä•-sel, kde si mohu stÄ›Å¾ovat. NechÄ›l jsem si stÄ›Å¾ovat, ale opsal jsem si telefonnÄ- Ä•-slo na "officer in charge". Z prÄ;jce jsem znova volal INS. PrvnÄ- pokus na normÄ;jnÃ- Ä•-slo, jako normÄ;jnÄ›, Ä•ili nic. DruhÄ½ pokus, officer in charge, Ä•-slo z plakÄ;jtu. "Investigation".

"DobrÄ½ den jÄ; bych se rÃjd zep â€“" vÅ›- c jsem nestihl.

"Sem nemÄ•te co volat, tohle Ä•-slo je jen pro vyÅ¡etÅ™ovatele!".

"JÄ; mÄ;jm to Ä•-slo od vÄ›js z chodby, mÄ•te ho na nÄ;jstÄ›nce".

"DyÅ¥ vÄ;jm Ä™ikÄ;jm, Ä•e je to tajnÄ½ Ä•-slo, tak co sem volÄ•te?!"
"MÄ•te ho vyyÅ›enÄ½ na chodbÄ›, na to normÄ;jnÃ- se nemÄ•Å¾u dovolat".

"No to Ä•e visÄ- na chodbÄ› jeÅ•tÄ› neznamenÄ;j, Ä•e si ho mÄ• Ä•ete opsat a jeÅ•tÄ› sem volat, musÄ•te volat normÄ;jnÃ- Ä•-slo".

"VÅ¾dyÅ¥ vÄ;jm Ä™ikÄ;jm, Ä•e se nemÄ•Å¾u dovolat".

"No bodejÅ¥ byste se dovolal, kdyÄ•e nÄ;jm nejde telefon, zkuste to zejtra nebo

za tejden". Prájsk.

Na mou duži, nekecím, stalo se v americkém městě, nikoli na OVN áčkov. Kdekoliv. Tak znova telefonní seznam, a protože pozvání do Federálního soudu, volím tam, kancelář soudního řízení.

Telefon vzala nesměrně hodně a laskavě pan Glenda, vyslechla mne a povídala: "Vábec mně to nepotřebuje, oni jsou tam právě moji nestydateli, nemyslíte?" Rád jsem s něm souhlasil. Rychle jsme se domluvili, ona jim zavolá na jinou tajnou adresu, kterou z titulu své funkce zná a druhý den mi překne co vystihlo.

Druhý den mi volala: "Vy mi to nebudete věřit, já tam zavolala, oni se podařilo do vašeho fajlu a zeptali se, co to je už nechcete dělat na manželku? Áčkla jsem jim, že naopak to chcete dělat s manželkou. Koukli se do fajlu vašeho manželky a zeptali se mne, proč ona to nechce dělat s vás. Znovu jsem jim vysvětlila celou situaci a oni si bili, že to dají do pořádku. Dále mne dříve upozornila, že "oni" jsou schopni vašeho a pokud nedostanu právě vedení - taky den před stanovením datem ceremonie, abych zavolala.

Ano, správně tužíte, pozvali mě nepřímo, já tam zavolala, pan Glenda se použila a povídala: "Áčkem je dobře že vás, protože ten den odpoledne jste majete právě vás na konci odpoledne, vás naturalizace - až chce prohlásit, tak ona si je hned prohlásila a nepřevezme, pokud tam nebudu. A že je pořádene zpátky, aby mně tam právě měla povídání s tím, že tam musí být i já a jestli mi nebude moc vadit, že nemám oficiální právě vedení - hned další den ráno mi volala, že jsem na seznamu samozřejmě nebyla, ale už tam jsem a že mě uráčila právě vás a že se tam uvidíme.

A tak jsme ve stanoveném den v 10 hodin jsme se stáli nastoupeni u Federálního soudu, zatím jen vyplnit a podepsat poslední - papíry, občanským se konalo odpoledne. Pro mne tam bylo vše, krom Naturalizačního certifikátu, tedy toho nejhlavnějšího papíru, protože ten už nestál dopravit z Atlanty. Ale nemám si z toho nic dělat, občanem se stane. Áčkem na tom nakonec nejsem tak zlé, protože Áčkem jsem žádost o pozvání dostala, ale občanem nebudou, protože se na INS ztratily jejich Áčkost. Jak vás dělám, že je majete pozvat, to snad nevím - ani oni.

Při podpisu právě vás spojeném Státem koukám, kdože to podepsal ve jménu United States of America? Pan Glenda XY, má dobrá jíka. Ve své neznalosti a zoufalství jsem pořád omylem o pomoc tu nejpopulárnější osobu v našem státě. Po ceremonii jsme se samozřejmě sešli a teď už se i zasmíli tomu zmatku. Áčkla mi, že tohle je zcela normální - a není na svátku moci, kterou by INS změnila. Ona už zkoušela vše. Ještě, že je aspoň měříkem se kvůli vám...

Občanským sporu v slavnostním projevu federálního soudce, který ze vašeho nejdřív vyjádřil své potřebené - nad tím, že dnes nemusí jednat o ničem smutné. Bylo nás tam asi kolem padesáti zbrusu nových občanů, Áčkou ale jediný. Ode mne z práce právě delegace, od manželky taky, vlastně všechna hosté patřili k nám. Druhý den byla oslava ještě v práci, následujícího dne Američanů. Co je ale zajímavé, jak se tento občanský právě vás dotkl právě Američanů. Áčkou, že si

poprvÃ© v Ã¾ivotÃ» uvÃ›domili, co to vlastnÃ» znamenÃ¡ bÃ½t obÃ•anem SpojenÃ½ch StÃ¡tÃº.

Å~ekl to i mÅ¬j Å¡Ã©f, vyslouÅ¾ilÃ½ pÅ™Ã-sluÅ¡nÃ-k americkÃ© nÃ¡moÅ™nÃ- pÃ›choty, a to jsou pane elitnÃ- oddÃ-ly. Tak nenÃ- to americkÃ© obÃ•anstvÃ- opravdu nÃ›co speciÃ¡lnÃ-ho, vzhledem k tomu, Å•Ã-m jsme museli projÃ-t? Tak snad se vÃ¡m nÃ¡Å¡i velkÃ½ zÃ¡jÅ¾itek lÃ-bil.

Petr